Universiteit
Leiden
The Netherlands

Finding one's own voice as an indigenous filmmaker

Jansen, I.E.E.

Citation
Jansen, I. E. E. (2015, October 7). *Finding one's own voice as an indigenous filmmaker*. Retrieved from https://hdl.handle.net/1887/36117

Version:	Corrected Publisher's Version
License:	Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden
Downloaded from:	https://hdl.handle.net/1887/36117

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle http://hdl.handle.net/1887/36117 holds various files of this Leiden University dissertation

Author: Jansen Itandehui E.E.
Title: Finding one's own voice as an indigenous filmmaker
Issue Date: 2015-10-07

Samenvatting (Summary in Dutch)

In deze studie *Zoektocht naar een Eigen Stem als een Inheemse Filmmaker* onderzoek ik de 'stem' van de filmmaker vanuit een politiek en esthetisch oogpunt. De eigen 'Stem' refereert binnen de filmpraktijk vooral aan de esthetische stijl die een filmmaker hanteert. Binnen het veld van de postkoloniale studies refereert 'Stem' vooral aan de toegang die postkoloniale subjecten hebben tot de productie van discours. Films en andere media worden in deze context gezien als een vorm van discours. Voor Inheemse filmers zijn beide benaderingen van 'stem' en 'stem hebben' van belang. Deze studie onderzoekt de wijze waarop Inheemse filmmakers, uit met name Latijns Amerika, hun 'stem' in zowel politiek als esthetisch opzicht uiten in hun films.

Het eerste hoofdstuk behandelt hoe Inheemse Cinema bezien kan worden vanuit de theorie van Third Cinema (Tercer Cine) en Accented Cinema, maar ook welke kanttekeningen geplaatst kunnen worden bij deze termen. Third Cinema is een term die naar voren gebracht is door de filmmakers Fernando Solanas en Octavio Getino in 1970 om de films aan te duiden die in hun ogen in de 'Derde Wereld' gemaakt zouden moeten worden. Zij vonden dat deze films een revolutionaire (antikapitalistische) productiemethode en content zouden moeten hebben om zo bij te dragen tot de onafhankelijkheid of revolutie binnen de 'Derde Wereld'. Inheemse cinema sluit vaak aan bij de geëngageerde Third Cinema. Door migratieprocessen en globalisering kan Inheemse Cinema echter ook bezien worden vanuit de benadering van Accented Cinema. Hamid Naficy gebruikt deze term om de films aan te duiden die de spanningsvelden tonen tussen verschillende werelden, omdat de makers zelf gemigreerd zijn. Bij Inheemse Cinema is bijna altijd sprake van een (interne) migratie van een rurale omgeving naar een stedelijke omgeving, of van vergelijkbare spanningen ontstaan door processen van globalisering.

In het tweede hoofdstuk analyseer ik twee films van niet-Inheemse makers maar met belangrijke Inheemse personages. In deze films wordt getracht een vorm van identificatie met de Inheemse personages te bewerkstelligen onder een niet-Inheems publiek. In dit hoofdstuk onderzoek ik hoe deze films de identificatie tot stand laten komen en hoe deze identificatiestrategie binnen Inheemse Cinema ingezet zou kunnen worden.

In het derde hoofdstuk onderzoek ik de rol van taal, spreken en stem binnen verschillende Inheemse films. Omdat Inheemse talen in verschillende contexten vaak gemarginaliseerd zijn en in sommige situaties daardoor nu bedreigde talen zijn, kiezen veel

Inheemse filmers ervoor om films te maken in de eigen taal. Sommige makers, zoals Victor Masayesva, hebben er op momenten voor gekozen om hun films niet te ondertitelen om zo de rollen van toeschouwer en object om te draaien. De film *Snuu Viko* van Nicolás Rojas gaat concreet over hoe het schoolsysteem in Mexico kinderen verbiedt om de eigen taal te spreken en de consequenties hiervan. In mijn eigen films heb ik regelmatig gekozen voor dialogen of *voice-overs* in het Mixteeks.

In het vierde hoofdstuk onderzoek ik de rol van gemeenschap en familiebanden binnen Inheemse Cinema. Aan de ene kant speelt de gemeenschap en de directe familie van de makers vaak een grote rol bij de productie van de films. Anderzijds is de gemeenschap en familie vaak onderwerp van Inheemse films. Familie en de gemeenschap verwijzen dan vaak naar de Inheemse identiteit van de makers en maken binnen de films duidelijk dat er sprake is van zowel een culturele breuk als van culturele continuïteit tussen verschillende generaties. In het laatste hoofdstuk ga ik in op het maakproces van mijn eigen films, van ideefase tot eindproduct.